

tečným plněním uznaly však samy splatnost oněch lhůt, ponechavše budoucnosti způsob vyrovnání co do zbytku. Co do tohoto byly v prodlení podle § 1334 obč. zák. a jsou důsledkem toho povinny hraditi žalobci úroky z prodlení žádané žalobou. Úroky ty jest platiti za celou dobu až do zaplacení lhůt, neboť nelze míti za to, že splatnost lhůt byla odložena až do úpravy, k níž došlo dohodou čís. 60/26 sb. z. a n. Nebylo tak stanoveno výslovně a z předpisů vydaných v mezidobí je souditi na opak. V § 4 vlád. nařízení o přerušení sporů čís. 173/21, zejména jak byl upraven dalším nařízením čís. 472/21, bylo výslovně poukázáno k tomu, že doba, po kterou trvá přerušení, nemá vlivu na lhůty, jichž zmeškání má po zákonu v zápětí právní újmu. Tím bylo řečeno, že nemá se nic změnit na podstatě ani na účinu pohledávek a dluhů, pokud nejde o měnu nebo způsob, jímž mají býti vyrovnány. Jak bude při tom naloženo s doživotními důchody, bylo výslovně řečeno v § 2 čís. 4 vládniho nařízení čís. 265/22, vydaného podle zákona čís. 207/22 o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími. Byla tudíž vyloučena pochybnost o tom, že by doživotní důchody podléhaly soupisu a tím úpravě naznačené zákonem čís. 207/22. Právě-li proto čl. 10 dohody čís. 60/25, že smluvně se opakující peněžní platy povinen jest dlužník konati věřiteli druhého státu stejně jako věřiteli svého státu, nejde o ustanovení, jímž byla teprve stanovena dospělost těchto platů, nýbrž o potvrzení, že platy ty nepodléhají dohodě a že nemají býti vyrovnány způsobem vytčeným v oddílu V.; tím méně změnilo se něco na dřívější dospělosti těchto platů.

Čís. 8694.

Úkolový nadvýdělek železničního zaměstnance jest vyloučen z exekuce. Ani vyrovnací přídavek nelze započítati při určování příjmu podrobeného exekuci.

(Rozh. ze dne 7. února 1929, R II 402/28.)

Proti železničnímu zřízení byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání jeho služebních platů. Poddlužník, ředitelství státních drah, navrhl zrušení exekuce, ježto dlužníková mzda po odečtení povinných srážek nedosahuje 6.000 Kč. Soud první stolice návrhu vyhověl a exekuci zrušil. Důvody: Podle dopisu poddlužníková má povinný mzdu 665 Kč, vyrovnávací přídavek 47 Kč a úkolový nadvýdělek průměrně 100 Kč, administrativní srážky pak činí 35 Kč 48 h. Exekuce na služební platy a výslužné železničních zaměstnanců jest nyní upravena § 69 vlád. nař. ze dne 5. března 1927, čís. 15 sb. z. a n., kde uvedeno, co se má pokládati za služební plat. Jest to 75% služeb-

ního platu bez výchovného. Služební plat bez výchovného se skládá podle §§ 8, 28 a 44 cit. vlád. nař. ze služného a činovného. Všechny ostatní příjmy — v souzeném případě tudíž i úkolový nadvýdělek — se pod služební plat nezahrnují, a jsou tedy z exekuce vyňaty. Kdyby byl zákon zamýšlel úkolový nadvýdělek, nebo jiné přídavky, dětský nebo doplňovací, ženatých nebo vyrovnací, zahrnouti pod služební plat, byl by se jistě ve shora uvedených §§ 8, 28 a 44 o tom zmínil. Je tudíž zjevno, že nelze průměrný měsíční úkolový nadvýdělek povinného 100 Kč do služebního platu započítati. Neodůvodněnou jest námitka strany vymáhající, že ředitelství drah není oprávněno od dlužníkovy důchodu odečítati administrativní srážky. Strana vymáhající přehlédla poslední dva řádky § 69 (2) nař. ze dne 5. března 1927, čís. 15 sb. z. a n. a ve svém vyjádření je vynechává, »jde-li o pohledávky státu vzniklé ze služebního neb pensijního poměru nebo se zřetelem na něj«. Jen v tom případě neplatí předpisy o exekuci na služební a odpočivné platy pro administrativní srážky. Protože 75% služebního platu povinného po odečtení administrativních srážek činí jen 472 Kč 14 hal. měsíčně, jest exekuce neproveditelná a bylo ji proto podle § 39 čís. 2 ex. ř. zrušiti. *R e k u r s n í s o u d* zamítl návrh na zrušení exekuce. *D ů v o d y*: Jde o otázku přípustnosti exekuce na služební plat železničního zřízence. V této otázce rozhodují ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n., § 150 plat. zákona pro zaměstnance čsl. státních drah a § 69 nařízení ze dne 5. března 1927, čís. 15 sb. z. a n. Podle těchto předpisů podléhají exekuci tři čtvrtiny služebního platu bez výchovného. Ze zákona čís. 314 z roku 1920 a čís. 177 z roku 1924 vysvítá, že exekuci podléhají veškeré druhy služebních platů bez rozdílu, zda se mzda platí podle času či od kusu. Tato zásada zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. byla zachována v platnosti. (§ 69 (1) nařízení ze dne 5. března 1927, čís. 15 sb. z. a n.) Má tedy rekursní soud za to, že exekuci na služební platy podléhají v tomto případě nejen služné, nýbrž i úkolový nadvýdělek (665 Kč a 100 Kč). Vyrovnací přídavek má při výpočtu služebních platů, pokud podléhají exekuci, býti vyloučen. Neboť tento přídavek rovná se náhradě za dosavadní přídavky na děti a na ženu (§ 150 odst. 1 lit. c) platového zákona a § 69 lit. c) nařízení čís. 15/1927). Naproti tomu nemají administrativní srážky ze služebního platu býti odpočteny. Zákon (§ 150 plat. zák. odst. (2) a § 69 odst. (2) čís. 15/1927) poskytuje jediné státu záruku, že tyto administrativní srážky mají býti placeny za všech okolností. Podle tohoto předpisu nelze se dovolávat předpisu o exekuci na služební platy, jde-li o vymáhání administrativních srážek (srovnej § 9 zák. čís. 123/1882 a § 4 druhá věta zákona ze dne 29. dubna 1873, čís. 68 ř. zák. Tyto příspěvky nemají býti vyloučeny při výpočtu služebního platu, pokud nepodléhají exekuci, právě tak, jako daně, veřejné dávky, nebo zákonná výživa. (Srovnej čís. 19 Juristenzeitung z roku 1923.) Bylo proto rekursu částečně vyhověno, neboť $\frac{3}{4}$ služebního platu, pokud podléhá exekuci, činí v tomto případě 571 Kč.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Předpisem § 150 plat. zák. ze dne 24. června 1926, čís. 103 sb. z. a n. byly změněny předpisy zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314, doplněné zákonem ze dne 2. července 1924, čís. 177 sb. z. a n., v ten způsob, že pozbyla platnosti všechna jejich ustanovení o předmětech upravených novým platovým zákonem, což zřetelně plyne z ustanovení § 214 plat. zák. Zákon platový v odst. I. a) § 150 omezuje přesně rozsah služebního platu, exekuci postižitelného ve smyslu § 1 zákona čís. 314/1920 sb. z. a n., jen na 75% služebního platu bez výchovného, přičemž služební plat jest posuzovati podle zvláštních předpisů platového zákona, pro tu kterou kategorii státních zaměstnanců stanovených (srov. § 8, 10, 69, 71 a j.). Omezení zákona čís. 314/1920 bylo v § 150 (1) plat. zák. vyhraženo i pro zaměstnance, jichž služební a platové poměry budou upraveny vládním nařízením podle obdoby platového zákona a zmocnění v § 210 (3) plat. zák. vysloveného. Služební a platové poměry povinného byly podle § 210 plat. zák. upraveny vlád. nař. ze dne 5. března 1927, čís. 15 sb. z. a n. Ježto povinný jest pomocným železničním zaměstnancem (podle sdělení ředitelství státních drah ze dne 24. července 1928), byl upraven jeho služební a platový poměr v části druhé vl. nař. čís. 15/1927, a jeho služební plat záleží z denního platu a výchovného (§ 113 vl. nař.) a ježto výchovné jest z exekuce vůbec vyloučeno (§ 69 a § 125 vl. nař.), jest podrobena exekuci jen 75% denního platu povinného, jenž jest podrobně určen v § 114 vl. nař. pevnou měsíční částkou podle služebních a místních skupin, a podle § 120 vl. nař. vyplácí se v měsíčních lhůtách pozadu. Jen tento pevný denní plat v zákoně přesně vymezený, a to jen do 75% jest podle §§ 69 a 125 vl. nař. exekučně zabavitelným služebním platem ve smyslu § 1 zákona čís. 314/1920 sb. z. a n. a mimořádný jiný příjem služební, jímž jest úkolový nadvýdělek, jest podle § 69 písm. b) a § 125 vl. nař. z exekuce vyloučen. Ani t. zv. vyrovnávací přírůstek nemá povahu služebního platu, neboť podle § 95 (3) a § 145 cit. vl. nař. doplňuje hromadně rozdíl mezi veškerými dřívějšími služebními požitky povinného, poskytovanými mu z různých titulů a mezi jeho služebními příjmy vl. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. nově stanovenými — vždy po srážce pensijního příspěvku — a tvoří jen dočasný služební příjem zaměstnancův (§ 15 odst. 4 a § 145 vl. nař.), o němž platí předpis § 69 lit. b) a nelze ho započítati při výpočtu příjmu exekuci podrobeného. Zabavitelný služební plat povinného jest tedy vypočísti 75% z celkového jeho denního platu ročních 7.980 Kč (t. j. $655 \text{ Kč} \times 12$), z něhož 75% činí 5.985 Kč, kterýžto roční příjem podle § 1 zákona čís. 314/1920 musí povinnému zůstatí volným. Není třeba se proto již ani obíratí otázkou, zda bylo odečísti od denního platu též t. zv. administrativní srážky, když ani bez odečtení nedosahuje plat dlužníkův nezabavitelných 6.000 Kč.